

عنوان مقاله:

جبران خسارت بزه دیدگان جرایم عمدی؛ بررسی تطبیقی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سعید احمدی - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

امروزه جبران خسارت دولتی یکی از مهم ترین ابزارهای سیاست جنایی برخی کشورهاست. گرچه از منظر حقوقی نمی توان برای این اصل، مبانی مسئولیت مدنی تصویر نمود، اما از منظر فقهی در خصوص قتل، میتوان برای دولت مسئولیت مدنی در این زمینه تصور نمود. به هر حال اینکه همه کشورها جبران دولتی خسارت را در همه جرائم نپذیرفته اند و آن را به جرائم خاصی محدود کرده اند، می تواند حکایت از آن داشته باشد که اصل مورد بحث، بر مبانی مسئولیت اجتماعی دولت مبتنی است و نه بر مبانی مسئولیت مدنی آن جبران دولتی خسارت بزه دیدگان در حقوق ایران از حمایت های قانونی و اجرایی لازم برخوردار نیست. و تحت تاثیر تحولات حوزه بزه دیده شناسی حمایتی شکل نگرفته است. منوط کردن جبران دولتی وارده بر بزه دیدگان به شرایط مبهمی چون بی گناه بودن یا مهدور الدم نبودن بزه دیده، و همچنین پیش بینی مسئولیت جبران خسارت برای عاقله بزهکار، سرنوشت سازوکارهای حمایتی محدود پیش بینی در قانون مجازات اسلامی را در عمل با ابهام رو به رو ساخته است. در پاسخ به سوالات پژوهش، چنین به نظر می رسد بزه دیده شناسی در گام اول کاملاً جنبه جرم شناختی و علت شناسان داشته و به تدریج به سمت بزه دیده به عنوان عامل اصلی جرم که خسارت به وی وارد شده و باید مورد حمایت قرار گیرد تغییر یافته و همچنین در خسارت زدائی جمعی برخلاف میانجی گری هدف اجتناب ودوری از نظام کیفری نیست بلکه هدف تکمیل اقدامات دستگاه قضایی و دادسرا است. ترمیم خسارت جمعی قربانیان جرم معمولاً در مواردی که مباشر جرم معلوم نیست صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

بزه دیده، بزهکار، جرم عمدی، جبران خسارت، سیاست جنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250526>

